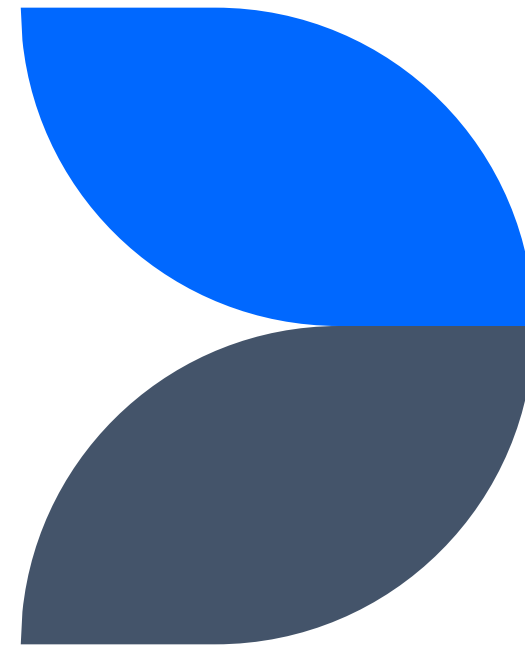

การเขียน

บทความวิชาการ

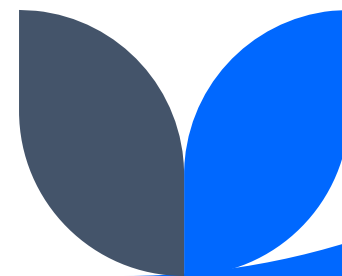
(Academic Article)

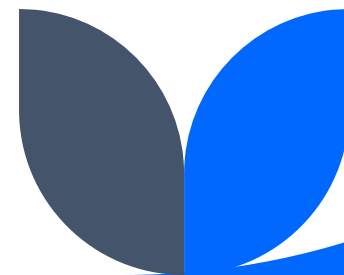
ทำไม

?

ต้องเขียนบทความวิชาการ

ศิลปินพันธ์ 2568

?

บทความวิชาการ คืออะไร

บทความวิชาการ เป็นงานเขียนทางวิชาการ
ที่ผู้เขียนนำเสนอเนื้อหาสาระใดสาระหนึ่งเพียงหนึ่งเรื่องเท่านั้น
ซึ่งอาจเป็นประเด็นที่เกี่ยวกับความรู้ ข้อเท็จจริง
มุมมองใหม่ ๆ หรือปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในแวดวงวิชาการ ...

... มีการเรียบเรียงผลงานวิชาการของตนเองหรือของผู้อื่น
ที่มีลักษณะเป็นการอธิบาย การวิเคราะห์ การวิจารณ์ หรือ
การนำเสนอแนวคิดใหม่ ๆ ตามหลักการทางวิชาการที่เป็นระบบและน่าเชื่อถือ
พร้อมทั้งแสดงทัศนะทางวิชาการของผู้เขียนไว้อย่างชัดเจน
โดยมุ่งนำเสนอเฉพาะกลุ่มเป้าหมายในสาขาวิชาการ/วิชาชีพหนึ่ง ๆ
ผ่านการตีพิมพ์เผยแพร่ ในวารสารทางวิชาการ/วิชาชีพสาขานั้น ๆ

The 16th National and International Conference
 "Global Goals, Local Actions: Looking Back and Moving Forward 2024"
 20 March, 2024

.....

Analyzing Amanda Wingfield in Tennessee Williams' *The Glass Menagerie*
 Through the Lens of Enneagram

Sakchai lamkrasin
 Email: s65584947001@ssru.ac.th, sakchai.ia@ssru.ac.th
 Graduate student in the Doctoral of Fine Arts program, Majoring in Performing Arts,
 Faculty of Fine and Applied Arts, Suan Sunandha Rajabhat University
 Chutima Maneewattana
 Email: chutima.ma@ssru.ac.th
 Faculty of Fine and Applied Arts, Suan Sunandha Rajabhat University

โครงการประชุมวิชาการงานสร้างสรรค์ด้านศิลปกรรมระดับชาติ ครั้งที่ 2
 "Art and Design in the Age of Disruption", 19th-20th August 2021

การพัฒนาทักษะด้านการแสดงด้วยกระบวนการจิตตปัญญาการศึกษา

ศักดิ์ชัย เอี่ยมกระสินธุ์¹
 ชุติมา มณีวัฒนา²

ร้อง เล่น “เห็น” ตัวเอง

ศักดิ์ชัย เอี่ยมกระสินธุ์

อาจารย์แขนงวิชานาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

sakchai.ia@ssru.ac.th

บทความวิจัย

การสร้างสรรคศิลปะการแสดงร่วมสมัยชุด “ยอมรับหรือยอมแพ้”

THE CREATION OF A CONTEMPORARY PERFORMANCE
“ACCEPT OR SURRENDER”

ศักดิ์ชัย เอี่ยมกระสินธุ์ (SAKCHAI IAMKRASIN)*

วารสารศิลปปริทัศน์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ปีที่ 10 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2565)

การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการแสดงด้วยกระบวนการจิตตปัญญาศึกษา
และทฤษฎีผู้นำ 4 ทิศ

The Designing of Learning Model to Develop Performing Skills by DISC Theory and
Contemplative Learning Process

ศักดิ์ชัย เอี่ยมกระสินธุ์ ชุตินา มณีวัฒนา

Sakchai iamkrasin Chutima Maneewatthana

สาขาวิชาศิลปะการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Faculty of Fine and Applied Arts, Suan Sunandha Rajabhat University

(Received : Nov 11,2021 Revised : May 19,2022 Accepted : Jun 13,2022)

HMA's 40th Anniversary National and International Conference | 427 |

การประยุกต์ใช้ทฤษฎีผู้นำ 4 ทิศ เพื่อวิเคราะห์พัฒนาการของตัวละคร
กรณีศึกษา: บ้านตุ๊กตาของ เฮนริก อิบเซน

ศักดิ์ชัย เอี่ยมกระสินธุ์¹, ชุตินา มณีวัฒนา²

^{1,2} สาขาวิชาศิลปะการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์

^{1,2} มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ที่ ว.2567/010

20 พฤษภาคม 2567

เรียน คุณศักดิ์ชัย เอี่ยมกระสินธุ์ และ คุณชุติมา มณีวัฒนา

ตามที่ท่านได้ส่งบทความทางวิชาการ เรื่อง การออกแบบกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนานักเรียน การแสดงด้วยศาสตร์นพลักษณ์เพื่อขอรับการพิจารณาตีพิมพ์เผยแพร่ ในวารสารศิลปกรรมศาสตร์วิชาการ วิจัย และงานสร้างสรรค์ (Journal of Fine Arts Research and Applied Arts) นั้น

ในการนี้ กองบรรณาธิการวารสารศิลปกรรมศาสตร์วิชาการ วิจัย และงานสร้างสรรค์ ขอเรียนให้ท่าน ทราบว่า บทความทางวิชาการของท่านได้ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิ (peer review) จำนวน 3 ท่าน ซึ่งมาจากหลากหลายสถาบันที่มีได้เป็นสถาบันเดียวกันกับเจ้าของบทความ

และกองบรรณาธิการเห็นควรตอบรับลงตีพิมพ์และเผยแพร่บทความดังกล่าวในวารสารศิลปกรรมศาสตร์ วิชาการ วิจัย และงานสร้างสรรค์ ปีที่ 12 ฉบับที่ 2 (เดือนพฤษภาคม - สิงหาคม 2568)

<https://doi.org/10.60101/faraa.2025.272493> ซึ่งเป็นวารสารที่ได้การยอมรับในฐานะข้อมูลของศูนย์อ้างอิง วารสารไทย (TCI) สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กลุ่มที่ 2

โครงสร้างบทความวิชาการ

โครงสร้างบทความวิชาการ

1. ส่วนประกอบตอนต้นหรือส่วนนำ ประกอบด้วย

- 1.1 ชื่อเรื่อง
- 1.2 ชื่อผู้เขียน/ข้อความแนะนำผู้เขียน
- 1.3 บทคัดย่อ

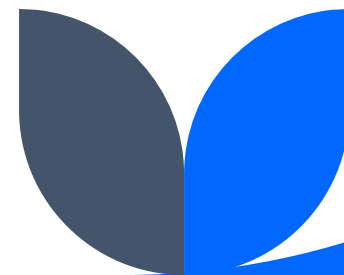
2. ส่วนเนื้อเรื่อง ประกอบด้วย

- 2.1 ความนำ/บทนำ
- 2.2 เนื้อเรื่อง
- 2.3 บทสรุป

โครงสร้างบทความวิชาการ

3. ส่วนประกอบตอนท้ายหรือส่วนอ้างอิง

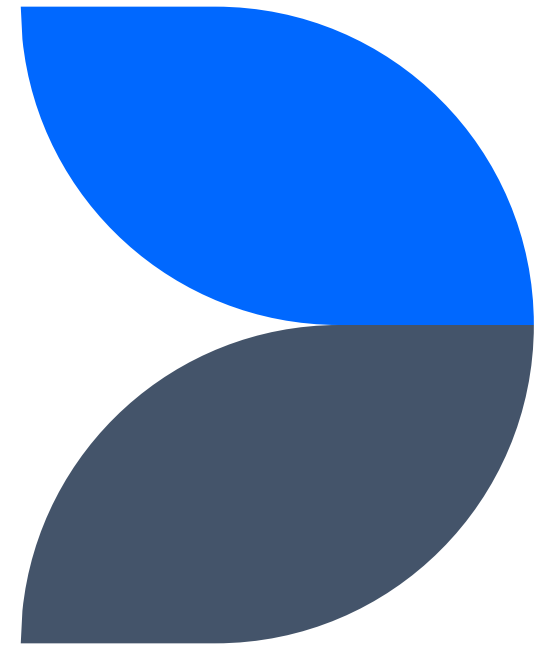
ส่วนประกอบตอนท้ายหรือส่วนอ้างอิง เป็นส่วนที่แสดงถึงแหล่งที่มาของข้อมูลต่าง ๆ ที่ผู้เขียนใช้ในการศึกษาค้นคว้าและนำเสนอหรือเรียบเรียงบทความวิชาการให้มีความน่าเชื่อถือ โดยอาจแสดงรายการที่ค้นคว้าไว้ในเชิงอรรถ บรรณานุกรมหรือเอกสารอ้างอิง

“บทคัดย่อ”

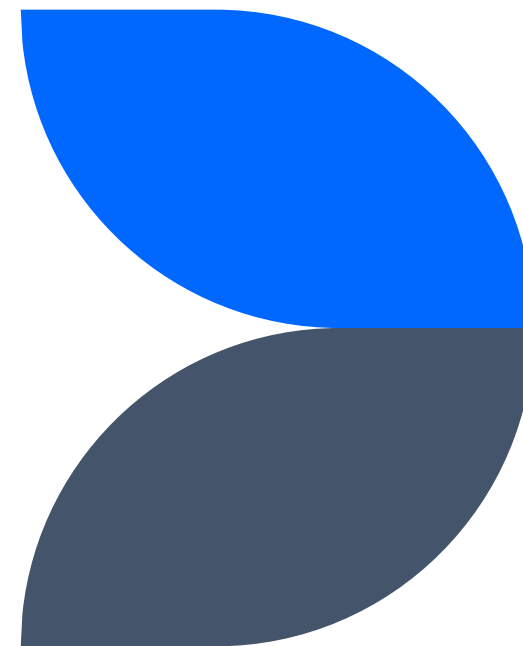
เป็นการสรุปประเด็นสำคัญครอบคลุมเนื้อหา
และขอบเขตของบทความทั้งหมดโดยสังเขป
และ ไม่มีการตีความหรือวิจารณ์เพิ่มเติม
เป็นการสรุปโดยการเรียบเรียงเนื้อหาขึ้นมาใหม่
ไม่ซ้ำซ้อนกับเนื้อหาในบทความ

* โดยมากจะกำหนดไม่ให้เกิน 300 -400 คำ

“ส่วนนำ”

- ความเป็นมาของเนื้อหาเพื่อสร้างพื้นฐานความเข้าใจ ร่วมกันกับผู้อ่าน หรือ
- กล่าวถึงเหตุผลในการเขียนบทความของผู้เขียนเชื่อมโยงให้เห็นถึงหลักการและความเป็นเหตุเป็นผล

“เนื้อเรื่อง”

ความรู้ ข้อเท็จจริง มุมมองใหม่ ๆ หรือข้อค้นพบ

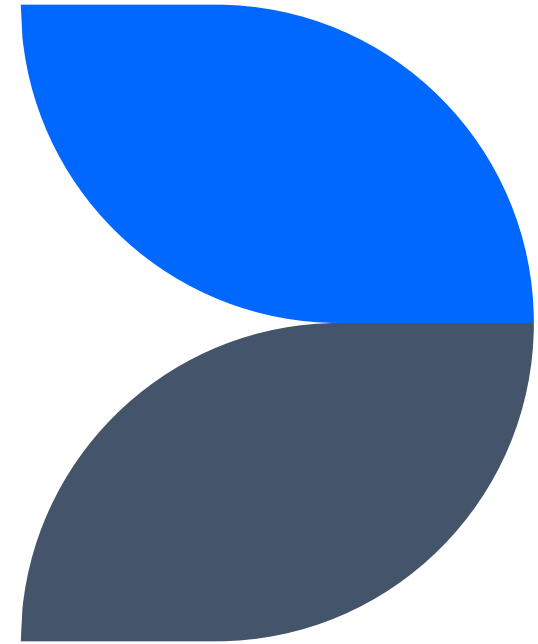
ตามวัตถุประสงค์ของผู้เขียนที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ วิพากษ์
วิจารณ์ และเป็นไปตามหลักการ แนวคิด ทฤษฎี ที่มีความเป็นเหตุเป็นผล

โดยมีเอกสาร หลักฐาน ยืนยัน สนับสนุนที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ

และมีการอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูลที่น่าเชื่อถือ

โดยในการเรียบเรียงภาษานั้นต้องเน้นให้ผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจ

ในเนื้อเรื่องได้ง่ายและรวดเร็ว

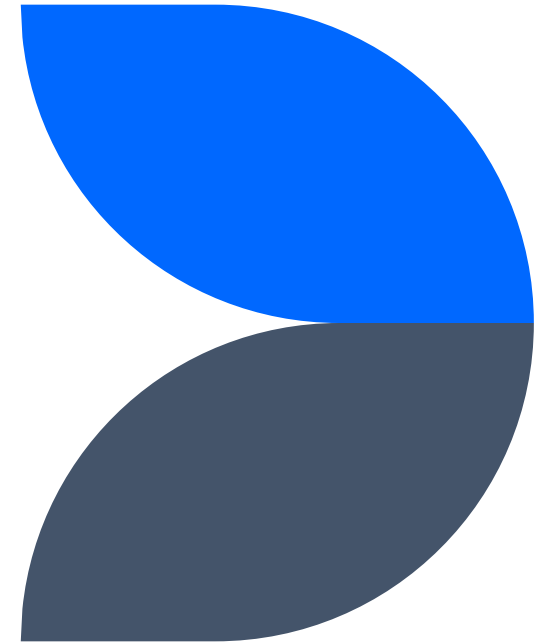

“ส่วนสรุป”

- สรุปเฉพาะประเด็นสำคัญ ๆ ของสาระเนื้อเรื่องให้มีความสอดคล้องกับบทนำที่ได้เกริ่นไว้โดยย่ออย่างกระชับ
- มุ่งเน้นการนำเสนอให้ผู้อ่านเกิดความประทับใจในตอนท้ายของบทความ

อาจเลือกใช้เทคนิคการจบบทความด้วยวิธีการตั้งข้อสังเกต การให้ข้อเสนอแนะ

การบอกผลลัพธ์หรือความสำคัญสิ่งที่จะเกิดขึ้น หรือการให้แนวทางการพัฒนาเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในสิ่งที่เกี่ยวข้องได้อย่างไร

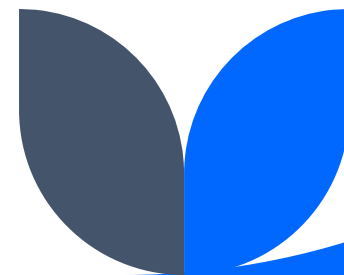

บทความวิชาการที่ดี

มีประเด็นหรือแนวคิดที่ชัดเจนในการนำเสนอเนื้อหาสาระทางวิชาการได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์ และมีความทันสมัย

มีการวิเคราะห์ประเด็นตามหลักวิชาการ มีการสรุปประเด็น มีการสังเคราะห์ความรู้จากข้อมูลแหล่งต่าง ๆ ทุกแง่มุมที่เกี่ยวข้องอย่างครอบคลุม และนำเสนอความรู้หรือวิธีการที่เป็นประโยชน์

มีการสอดแทรกความคิดริเริ่ม หรือความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์ หรือแสดงทัศนะทางวิชาการอย่างชัดเจนและเที่ยงตรง ที่สามารถนำไปสู่การขยายหรือต่อยอดความรู้ที่มีอยู่เดิมเพื่อการพัฒนาทางด้านวิชาการต่อไป

บทความวิชาการที่ดี

มีการศึกษาค้นคว้าจากแหล่งอ้างอิงที่ถูกต้องแม่นยำ และมีหลักฐาน เอกสารการอ้างอิงที่น่าเชื่อถือได้ และมีความทันสมัย ครบคลุม และมีการอ้างอิงอย่างเป็นระบบ ถูกต้องตามแบบแผน

มีการนำเสนอข้อมูลที่เข้าใจง่าย และเป็นระบบ ใช้ศัพท์และภาษาทางวิชาการอย่างเหมาะสม มีตาราง กราฟ แผนภูมิ แผนภาพประกอบตามความจำเป็น เพื่อให้เข้าใจง่ายและชัดเจน

มีการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างเหมาะสมกับผู้อ่านที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย

TEST

?

၅ + / - = “ ” ၅ , :

แบบทดสอบ

สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ

กรุงเทพฯ - เชียงใหม่

อเปหิ = อป + เอห

ลักษณะคล้าย “เถาวัลย์” หรือ

สมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถ

กรุงเทพฯ-เชียงใหม่

อเปหิ=อป+เอห

ลักษณะคล้าย “เถาวัลย์” หรือ

แบบทดสอบ

วันหนึ่งๆ เขาทำอะไรบ้าง

กฤษฎณา: กฤษฎณาสอนน้อง

นาฏศิลป์, ดนตรี

วว 5204 / ว.1022

วันหนึ่ง ๆ เขาทำอะไรบ้าง

กฤษฎณา : กฤษฎณาสอนน้อง

นาฏศิลป์ , ดนตรี

วว 5204/ว.1022

แบบทดสอบ

1 ข้อใดถูกต้อง

ขอบคุณคุณเป๋ามากๆเลยนะคะ

วันนี้คุณดูสดใสจังนะคะ

คุณสวยมากๆเลยนะคะ

แบบทดสอบ

2 ข้อใดผิด

ป้าๆเอาผ้าผัดพริกแกงหมุกรอบจานนิ่งนะ

คนนั้นนะนะ ที่เธอบอกว่าไม่สวย

ใจก็อยากกลับไปนะค่ะ แต่ว่าเขามีคนใหม่แล้ว

แบบทดสอบ

3 ข้อใดถูกต้อง

กินขนมมากเดี่ยวฟันผุเอานะ

ปวดฟันจัง ไปหาหมอดีไหมนะ

ผันดีนะ

แบบทดสอบ

4 ข้อใดถูกต้อง

แมวเราซื้อ ปลาทุบะค๊ะ

หายไปจากบ้านสามวันแล้วนะ

ยังหาไม่เจอเลยค๊ะ

แบบทดสอบ

5 ข้อใดถูกต้อง

ช่วงนี้หน้าหนาวดูแลตัวเองด้วยนะ

เป็นหวัดแล้วเห็นไหม บอกไม่ฟังเลยนะ

เดี่ยวทำโทษเลยนะ

แบบทดสอบ

6 ข้อใดถูกต้อง

เดี่ยวออกไปทำงานก่อนนะคะ

เดี่ยวออกไปทำงานก่อนนะคะ

เดี่ยวออกไปทำงานก่อนนะคะ

แบบทดสอบ

7 ข้อใดถูกต้อง

ขอบคุณมากมายเลยน่ะค่ะ

ขอบคุณมากมายเลยน่ะค่ะ

ขอบคุณมากมายเลยน่ะค่ะ

แบบทดสอบ

8 ข้อใดถูกต้อง

ไม่อยากเห็นหน้าคุณเลยคะ

ไม่อยากเห็นหน้าคุณเลยค่ะ

ไม่อยากเห็นหน้าคุณเลยนะคะ

แบบทดสอบ

9 ข้อใดผิด

กินเยอระวังอ้วนนะ

กินเยอระวังอ้วนนะคะ

กินเยอระวังอ้วนนะค่ะ

แบบทดสอบ

10 ขอใดถูกต้อง

อย่ามาทำตัวน่ารำคาญนะ

อย่ามาทำตัวน่ารำคาญนะค่ะ

อย่ามาทำตัวน่ารำคาญนะคะ

10 Minutes

Break

9 ขั้นตอนการเขียนบทความ

1.

คิดเรื่องหรือประเด็นที่สนใจ

แล้วสืบค้นว่าเคยมีใครทำแล้วหรือยัง สืบค้นให้มากที่สุด
หลายช่องทางมากที่สุด เพื่อป้องกันการทำซ้ำ

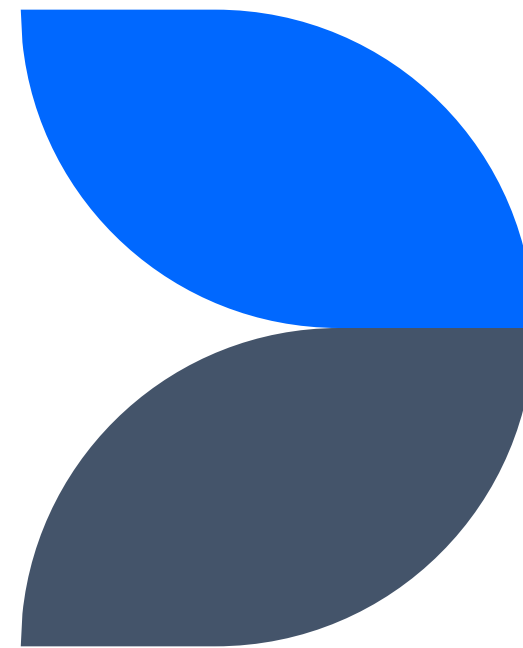
*จงค้นหาที่ปรึกษาให้เพื่อช่วยพัฒนาหัวข้อ

2.

นำข้อมูลในบทความวิชาการหรืองานวิจัยที่ศึกษาพบ
มาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการทำงานของเราเอง ถึงแม้จะ
ไม่ใช่หัวข้อหรือเรื่องเดียวกัน แต่เราสามารถศึกษาวิธีการ

นำเสนอ ข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
การเทียบเคียงรูปแบบและระเบียบวิธีวิจัย

ฯลฯ

3.

สืบค้นจากข้อมูลแหล่งอื่นเพิ่มเติม
เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการเขียน

อ่าน อ่าน และอ่าน

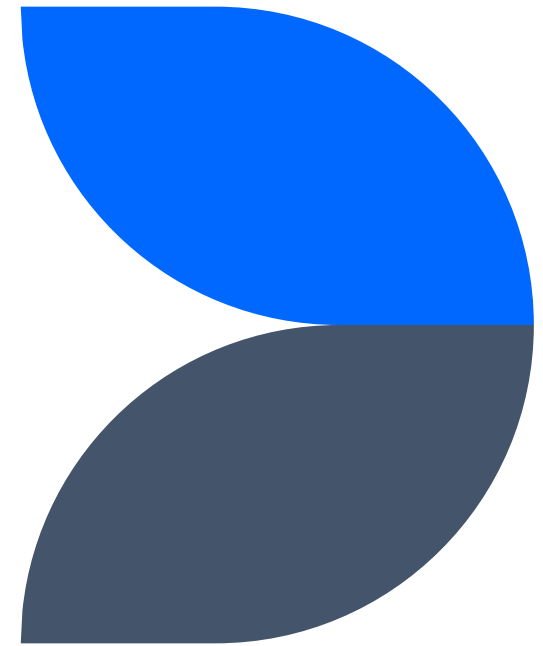
ยิ่งอ่านมาก ยิ่งมีคลังคำศัพท์ในหัวยิ่งมากขึ้น

4.

นำข้อมูลทั้งหมดที่หามาได้ รวบรวม หาจุดเชื่อมโยง
หรือแม้แต่จุดขัดแย้ง มาทบทวนและที่อยู่ให้มัน
ว่าจะเอาข้อมูลที่ได้มา ไปวางไว้ในส่วนไหนของบทความ

เช่น บทนำ การทบทวนวรรณกรรม เป็นต้น

*ระวังจะจมมหาสมุทรของข้อมูล

5.

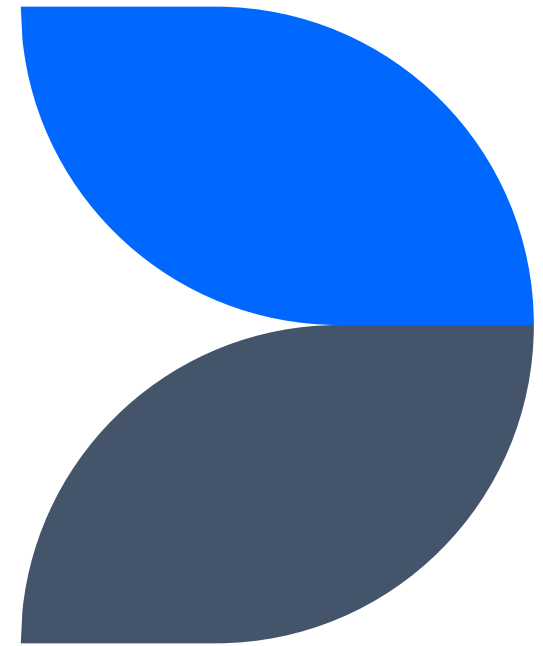
ลงมือ

6.

หลังเขียนเสร็จแล้ว ตรวจสอบแก้คำผิดอย่างน้อย 2-3 รอบ
อาจขอให้เพื่อนหรือคนใกล้ชิดตัวช่วยตรวจ
*วารสารส่วนใหญ่จะไม่แก้คำผิดให้

7.

เมื่อเขียนบทความเสร็จแล้ว ทิ้งมันไปซัก 2-3 วัน
จากนั้นให้กลับมาอ่านอีกครั้งใน “มุมมองคนอื่น”
เราอาจเห็นช่องทางในการแก้งานที่ชัดเจนขึ้น

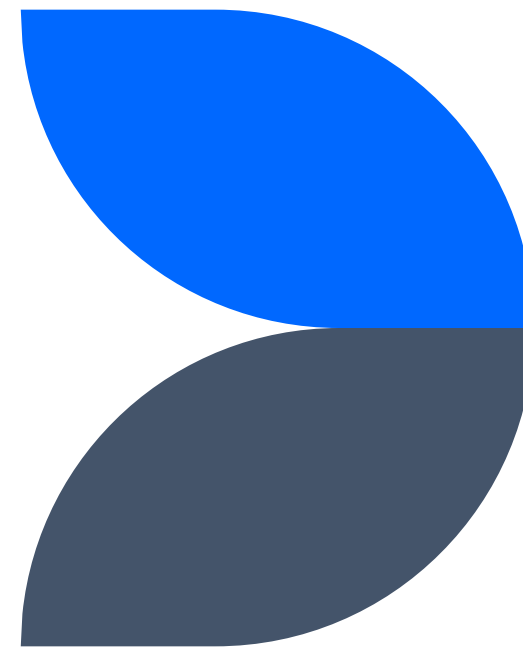

8.

ตรวจสอบระบบการอ้างอิง
ตามข้อกำหนดของวารสารและเขียนให้ถูกต้อง

9.

ส่งบทความผ่านช่องทางตามที่วารสารกำหนดเท่านั้น
บางวารสารให้ส่งผ่านเว็บไซต์ของวารสาร
บางวารสารให้ส่งผ่านอีเมล บางวารสารให้ส่งบทความและ
ติดตามสถานะการพิจารณาบทความผ่าน thaijo
เพราะฉะนั้นต้องศึกษาข้อกำหนด ระเบียบของวารสาร
แต่ละฉบับก่อนเสมอ

เอกสารการเขียนอ้างอิงแบบ

APA

(คณะกรรมการจัดการความรู้, 2557, น. 5)

จริยธรรมในการเขียนบทความ

1. ไม่ส่งบทความไปตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารต่าง ๆ ในเวลาเดียวกัน
2. ไม่ส่งบทความที่ได้รับการตีพิมพ์ลงวารสารแล้วไปตัดแปลงตีพิมพ์ซ้ำในวารสารอื่นอีก
3. เป็นข้อมูลที่เป็นความจริงและมีความถูกต้อง และต้องไม่มีเจตนาให้ข้อมูลอันเป็นเท็จ
4. มีการระบุชื่อของผู้เขียนทุกคนที่ได้มีส่วนร่วมในเขียนบทความนั้นตามความเป็นจริง
5. ระบุหรือมีการอ้างอิงชื่อเจ้าของผลงาน หากได้มีการนำผลงานของผู้อื่นมาใส่ในบทความ
6. ควรกำหนดหรือมีข้อตกลงให้ชัดเจนของผู้ที่มีส่วนร่วมในการเขียนบทความให้ครบทุกคน

ตัวอย่าง เกณฑ์การประเมินคุณภาพของบทความวิชาการ

แบบประเมินคุณภาพของบทความวิชาการวารสารครุศาสตร์

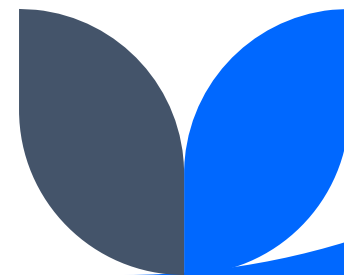
	เกณฑ์การประเมิน	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
1	บทคัดย่อภาษาไทย*	10	
2	การอธิบายความเป็นมาและความสำคัญของประเด็นและแนวคิดที่จะนำเสนอ	10	
3	การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง	10	
4	การนำเสนอรายละเอียดสนับสนุนประเด็นและแนวคิดหลัก	10	
5	การนำเสนอประเด็นแนวคิดรองมีความชัดเจน ถูกต้อง และเหมาะสม	10	
6	ความถูกต้องสมบูรณ์ การเชื่อมโยงและการจัดเรียงลำดับเนื้อหา	10	
7	การอ้างอิงในบทความและท้ายบทความ	10	
8	ความทันสมัย	10	
9	ความมีประโยชน์	10	
10	ความเหมาะสมของการใช้ภาษา	10	
	รวม	100	

(การเขียนบทความวิชาการและการเขียนบทความการวิจัย, พร้อมภัค บึงบัว และคณะ)

เทคนิคการเขียน

Thesis Statement

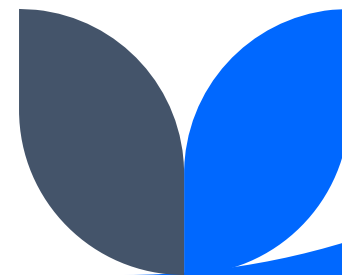

Thesis Statement คือ ...

การใช้พื้นที่ของ paragraph ใน 1-2 บรรทัดแรก เขียนระบุ Main Idea ของย่อหน้านั้น ๆ หลังจากนั้น ให้ใช้พื้นที่ที่เหลือใน paragraph เขียนอธิบาย ขยาย Main Idea ให้ชัดเจนขึ้น ขยายความให้มากขึ้น และควรหมั่นกลับไปอ่าน Main Idea ใน 2 บรรทัดแรกบ่อย ๆ ซ้ำ ๆ ในขณะที่เขียน เพื่อช่วยไม่ให้หลงทาง หากต้องการเปลี่ยนแปลงเนื้อหาในย่อหน้า หรือต้องการเขียนประเด็นอื่น ๆ ให้เริ่ม paragraph ใหม่

การเริ่ม paragraph ใหม่ ควรมีการเชื่อมโยงเนื้อหาให้มีความต่อเนื่องกับ paragraph ข้างต้น เพื่อให้เกิดความ smooth ในการอ่านอย่างต่อเนื่อง

* 1 paragraph ความยาวไม่ควรเกิน 10-12 บรรทัด

คุณสมบัติของ Thesis Statement ที่ดี

Single main idea ... สื่อใจความหลักเพียงอันเดียว

Topic specific enough for the purpose of your paper
หัวข้อนั้นมีความเฉพาะเจาะจงกับจุดประสงค์ของบทความที่เราเขียน

Does it assert a position on the topic?

มีการบอกจุดยืนหรือความเห็นของเราที่มีต่อหัวข้อหรือไม่

Does it fit your purpose?

ตรงกับจุดประสงค์ของงานเขียนเราหรือไม่

การเข้าถึงบทบาทการแสดง

เมอร์ริล สตรีป นักแสดงหญิงมากประสบการณ์ที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นนักแสดงยอดเยี่ยมและมีผลงานทางการแสดงหลายบทบาทและเป็นที่ยอมรับทั่วโลก ได้ให้สัมภาษณ์ตอนหนึ่งในรายการ 60 Minutes ทางช่อง CBS ในปี 2011 ถึงกรณีศึกษาเรื่องการแสดงว่า เมื่อเธอรับเล่นตัวละครผู้หญิงที่มีความเป็นผู้นำและมีความคิดเป็นของตัวเอง เพราะในอุตสาหกรรมฮอลลีวูด (Hollywood) พระเอกเล่นบทอ่อนโยนขนาดไหนก็ดูเป็นผู้นำอยู่ดี แต่สำหรับผู้หญิงมันไม่ใช่อย่างนั้น และสิ่งที่เธอกคิดว่าทำไมถึงตีบทแตกได้ ก็เป็นเพราะว่าวิถีคิดที่เธอมีต่อตัวละคร ที่ถึงแม้ทางภาพลักษณ์จะต่างจากตัวเธอขนาดไหน แต่ต้องหานิสัยหรือความคิดสักอย่างที่เหมาะสมให้ได้ นักแสดงจึงต้องทำงานเพื่อค้นหาหลักการหรือวิธีการใด ๆ ที่สามารถเข้าถึงบทบาทเพื่อสร้างสรรค์งานที่ตอบโจทย์ความต้องการได้ (คริสโตเฟอร์ สเวนสัน, 2018)

สอดคล้องกับ รสสุคนธ์ กองเกตุ หรือ ครูเงาะ ครูสอนการแสดง ผู้มีประสบการณ์การสอนการแสดงมากกว่า 13 ปี ได้เคยแสดงทัศนะไว้ว่า การเป็นนักแสดงที่ดีนั้น ผู้แสดงต้องรู้จักตัวเอง เข้าใจตัวเอง รู้จักและเท่าทันอารมณ์ตัวเองว่าตัวละครต้องการทำอะไรและเพื่ออะไร การที่คนคนหนึ่งแสดงเป็นคนอื่นได้นั้น ผู้แสดงต้องเข้าใจตัวละครที่เป็นเป้าหมายอย่างลึกซึ้ง เพราะการแสดงนั้นเป็นศิลปะ การแสดงมีหลักสำคัญอยู่ที่การรู้ ผนวกกับเรื่องของศาสนา ที่ทำให้ผู้แสดงรู้จักเท่าทันอารมณ์และความรู้สึกของทั้งตัวเองและตัวละคร (อ้างถึงใน วราภรณ์ พวงไทย, 2556) เช่นเดียวกับครูสอนการแสดง ร่มฉัตร ธนาลาภพิพัฒน์ (ร่มฉัตร ธนาลาภพิพัฒน์, 2562, น. 5) ที่ให้ความเห็นในเรื่องการแสดงไว้ว่า การเรียนการแสดงที่ดีที่สุด คือ การเรียนรู้การเป็นมนุษย์ ที่สมบูรณ์ หมายถึง การเข้าใจในการใช้ชีวิตในแต่ละขั้นตอน เข้าใจสาเหตุต่าง ๆ ในการกระทำของมนุษย์ เพราะการแสดงออก ของคนคนหนึ่งนั้น มาจากการถูกกระตุ้นความต้องการภายใน เพื่อให้ได้รับการตอบสนอง เพื่อความพึงพอใจส่วนตัวของแต่ละคน

ปาริชาติ จึงวิวัฒน์านนท์ (อ้างถึงใน ขติมา มณีวัฒนา, 2558, น. 17) ได้กล่าวถึงการเข้าถึงตัวละครและสถานการณ์ ของตัวละครว่า เป็นกระบวนการทำความเข้าใจและเข้าใจชีวิตตัวละครให้ได้มากที่สุด เพื่อที่ได้สวมวิญญาณเข้าเป็นตัวละครตามบทบาทที่นักแสดงนั้นได้รับ โดยมีกระบวนการที่สามารถจำแนกได้เป็นขั้นตอน ได้แก่ การอ่านบทละครให้ละเอียด หมายถึงการอ่านบทละครซ้ำหลาย ๆ ครั้ง เพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์ตัวละครและบทละคร การตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อหา การใช้จินตนาการของนักแสดงเพื่อการมองเห็นภาพรวมของการแสดงแต่ละฉาก การซ้อม การจำบทรวมถึงการซ้อมร่วมกับอุปกรณ์จริง ที่ใช้ในการแสดงเพื่อสร้างให้เกิดความคุ้นเคยกับการแสดงให้เหมือนกับการใช้ชีวิตโดยปกติของนักแสดง อีกทั้งนักแสดงยังจำเป็นต้องมีกระบวนการวิเคราะห์ตัวละคร เพื่อให้ภาพของตัวละครนั้นปรากฏขึ้นในจินตนาการอย่างเด่นชัดมากขึ้น โดยการตั้งคำถามและหาคำตอบจากการอ่านบทละคร ได้แก่ ตัวละครคือใคร นักแสดงรู้จักตัวละครตัวดังกล่าวดีแค่ไหนไหนทั้งมิติภายในและมิติภายนอก ตัวละครนั้น ๆ มีความต้องการสูงสุดคืออะไร และอะไรเป็นอุปสรรคของการได้มา หรือการแสดงออกซึ่งความต้องการ และสุดท้ายคือตัวละครนั้นสามารถเอาชนะอุปสรรคที่เกิดขึ้นได้อย่างไร

วิธีการทำงาน “โดยส่วนตัว”

1. เปิดคอมฯ เปิดไฟล์งาน (บทความหรืองานวิจัย) ไว้บน Desktop เสมอ ห้ามปิดไฟล์ เปิดทุกวันและเปิดไฟล์งานทุกครั้งที่เปิดคอมฯ
2. ถ้าไม่อยากทำ ไม่มีอารมณ์ทำ เบื่อ รำคาญ ขอให้ลองอยู่กับงานให้ได้ซัก 3-5 นาที หากผ่านช่วงเวลา 3-5 นาทีแห่งความสับสนหลังยาวไปได้ เราจะทำงานไปได้เรื่อย ๆ
3. ถ้าไม่ได้เปิดคอมในวันนั้นจริง ๆ ขอให้คิดว่าวันพรุ่งนี้จะเขียนอะไร หรือจะทำอะไร หรือแม้แต่ต้องอ่านอะไร จากนั้นให้จดในกระดาษ Ipad หรือพิมพ์ในมือถือ วันรุ่งขึ้นจะได้เริ่มงานอย่างมีทิศทางมากขึ้น
4. อย่าทิ้งงานไปนาน passion ในการเขียนจะหายไป และจะตกอยู่ใน “ภาวะต่อไม่ติด”
5. ใช้ที่ปรึกษาให้คุ้ม ครูทุกคนพร้อมให้คำแนะนำ ถ้าพวกเราพร้อมทำงาน

“จงตามที่ปรึกษา อย่าให้ที่ปรึกษาตามเรา”

“ No one is perfect... that’s why
pencils have erasers. ”

Wolfgang Riebe, Sep 21 2021

“ไม่มีใครบนโลกนี้ที่จะสมบูรณ์แบบไปทุกอย่าง นั่นจึงเป็นเหตุผลที่ทำไมดินสอด่ต้องอยู่คู่กับ “ยางลบ” เสมอ”

วอลฟกัง รีบ, นักพูด, 21 ก.ย. 2564

กัมมุนา วัตตตี โลโก

(กัมมุนา วัตตตี โลโก)

สวัสดี